

λὴν τῆς Ἀθηνᾶς. εγ) Ἰερὰ Ἀπόλλωνος Δακτίου. ιδ) Διὸς τοῦ Πολιάρως; ιε) Πυθόκλεια Διὸς Σωτῆρος.

Πρὸς τούτοις δὲ καὶ δικρόδρους κατὰ καιροὺς ἐν Κῷ τῇ νήσῳ τελουμένας πομπὰς μανθάνομεν, ὡν οὐδαμοῦ γίνεται τις μνεία παρὰ τοῖς ἀρχαῖοις συγγράφεισιν, ὡς πομπὴ Εὔμενος τῷ τῇ Περγάμου βασιλεῖ, πομπὴ Μουσῶν, πομπὴ Βασιλεῖ Λττάλω, πρὸς δὲ καὶ ἀγωνάρια ἀνήρων καὶ ἕβδωντων.

Η ἐπιγραφὴ αὗτη ἀντεγράφη ἀπὸ μαρμάρου ἔχοντος μῆκος μὲν 1 1/2 σπιθαμῆς, 2 δὲ πλάτους. Ηερωτηριασμένη δὲ μόνον κατὰ τὰ δύο πλευρὰ τοῦ πλάτους.

Ε'.

Φιλήτου<sup>1</sup>  
οἰκονόμου<sup>2</sup>  
τῆς Κώων  
πόλεως  
οἰκονομήσαντος ἔτη

ΚΓ

ἀμέριπτως.

Σχολ. 1) Η δινομαστικὴ Φιλήτας. Τὴν γενικὴν τοῦ δινόματος τούτου ἀπαντῶμεν ἐν τῇ ἐπιγραφῇ μόνον ταύτῃ καὶ ἐν ίωνιᾳ τῆς Εὔδοκίας « περὶ Φιλήτεω τοῦ Γραμματικοῦ ». Τὸ δὲ δινόματα τοῦτο φέρεται καὶ ὁ Κῷος γραμματικὸς καὶ ποιητὴς, διδάσκαλος Πτολεμαίου τοῦ Φιλαδέλφου τοῦ ἐν Κῷ γεννηθέντος, ποιήσας Ναξιακὰ, Παίγνια, Ἐρμηνείαν, Ἀτάκτους γλώσσας ἢ Ἀτακτα, ἐπιγράμματα, Ἐλεγεῖα, Ἐρμῆν, Τήλεφον, υἱὸς Τηλέφου, ἴσχυνδος εἰς ἄκρην, καὶ ἐρώμενος Βάττιδός τινος, ήτις καὶ παρὰ Προπερτίῳ πολλάκις μνημονεύεται καὶ Ἀθηναῖ. Καὶ περὶ μὲν τῶν κατ' αὐτὸν παραπέμπομεν εἰς τὰ Fragmenta Philetæ Coi ὑπὸ C. Cayser. Αὐτόθι δημοσὶ εἶναι: ἀνάγκη νὰ πληροφορηθῶμεν πῶς γραπτέον τὴν λέξιν, ἀφοῦ ἄλλοι που δὲν γίνεται λόγος, Φιλήτας ἢ Φιλητας; Ἐπεισθην δι γράφεται Φιλήτας κατὰ τὴν παρούσαν ἐπιγραφήν—Εὔδοκ. ἐν ίωνιᾳ καὶ ἐκ τῶν ἑζῆς γωρίων. Αθην. 7, 327 f—3, 444, e—9, 383, h—11, 467, e καὶ f 41, 495, e καὶ 496, e καὶ 498 a καὶ 483, a—12, 552, b—14, 645, d—14, 646, d—15, 677, e καὶ 678, a καὶ d—Ησυχ. ἐν λεξ. Ἀμαλλα καὶ λεξ. Θέσπαλαι—Παυσ. Ηλιακ. 5, 8—Αἴλιαν. Ποιη. Ιστορ. 9, 14—Εὔστ. εἰς Όδυσ. σελ. 1885, 51—Στραθ. 14, 657—Γαλην. Τομ. Δ. σελ. 306 ἐκδ. Βασιλ.—Στοθ. Ἐκλ. Φινσ. 2, 1, 5. Ἐπεισθην τούναντίον δι γράφεται ἢ λέξις Φιλητας ἐκ τοῦ Σουΐδα ἐν λεξ. Φιλητας, Σηνεδόστος, Βάκις—Ησυχ. ἐν λ. βεβυκώς, σκείρος, σκύζης, ὑπεζωσθι, ὑπ' αὐνήν—Αθην. 2, 71, a—2, 43 f—9, 401, e δι—13, 598, e—Θεόκρ. 7, 40—Μόσχ. Ἐπιταρ. Βίων. 97. Συνεπέρανα λοιπὸν δι τὸ δινόματα γενικῶς τονίζεται καὶ Φιλήτας καὶ Φιλητας· διότι αἱ μνημονεύθεισαι γενικαὶ καὶ τὰ

γωρίχ ἀποδεικνύουσι τοῦτο. Ὁ δὲ Κῷος ποιητὴς δι τὸ δινόματο Φιλητας συνηθέστερον. Schweighaeuser ὁ σοφὸς ἐκδότης τοῦ Ἀθηναίου καὶ δι τούτῳ ἐπόμενος Th. Siebenkeer τοῦ Σράβωνος παραδέχονται τὴν γραφὴν Φιλητας ὡς ὅρθην, ἀποσκορακίζοντες τὴν γραφὴν Φιλήτας καὶ τὴν ἐσφαλμένην Φιλίτας.—Πχρωκαλεῖται ὁ Κ. Φιλητας καθηγητὴς ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ νὰ λύσῃ τελέως τὴν ἀπορίαν ἡμῶν.—Ομοίως τῇ λέξει Φιλήτας τονίζεται καὶ ἡ ἐν χρήσει Νικήτας.

Ομοία κατὰ τὴν μορφὴν τῇ ἐπιγραφῇ ταύτῃ εἰναι καὶ ἡ ὑπ' ἀρ. 2512 ἐπιγραφὴ τοῦ Boeck (Corp. Iser.) « Διονυσίου πόλεως Κώων οἰκονόμου » ήτις, καὶ νῦν ἔτι παρίσταται ἐντεθειμένη ἐν τῷ τοίχῳ τῆς παρὰ τὴν παραλίαν ἐκκλησίας « Παναγίας Γοργοπητῆς ».

2) Οἰκονόμος τῆς πόλεως ἀρά γε λέγεται: δι ταμίας ἄλλως καλούμενος, ὡς ἐν Ξεν. Απομν. 2, 10, 4—Πλ. Πολ. σελ. 259, 6—Ἀριστ. Πολ. 5, 11, ἢ δι ερεύνης ἐκεῖνος τῆς χριστιανικῆς ἐκκλησίας δι τέρων τὸν τίτλον οἰκονόμος;

Τ'.

Ἐπὶ πλακὺς ἀκεραίας μόνον κατὰ τὴν κάθετον πλευρὴν τὴν πρὸς δεξιά.

βασιλέως Πτολεμαίου καὶ το...

ητήσατο δικαστὰς καὶ διαλογι-

στὰς διεκρινοῦντας περὶ τῶν ἀμφ[ι]

ενητήσεων] τῶν συμβολαίων, καὶ ἡ πόλις ἢ τῶν Κώων ἀπέ]ετειλεν ἄνδρας καλοὺς κάγαθοὺς

διμενοι πρὸς ἡμᾶς περὶ τε τῶν ἀπο

τῶν ἀμφισβητήσεων καὶ τῶν ἄλλων

τῶν αὐτοῖς ὑπὸ τῆς πόλεως

τοὺς τῶν διαφερομένων ἀνα

πο]λλάκις ἐφ' αὐτοὺς διέλυσον συμφ[ω

δε διέκρινον μετὰ πάστος δικαΐ

γος δὲ αὐτοῖς τοῦ χρόνου γινομένοις

τῶν κρίσεων καὶ βουλούμενων τῶν

πρὸς τὰ ἴδια διῆμας

τοὺς μετὰ Βάκχωνοις

μείναντας καὶ τὰ λε

ς ἐξαγαγόντας μὲ

ΣΟΑΙΝΑΣ . ΙΣΟΔΕΚ.

σθαί βουλόμενοι κ[...

ΛΟΝ ἐποιήσαντ[ο

(Ἐπεται τὸ τέλος)

### Η ΒΤΑΙΡΙΑ ΤΩΝ ΦΙΛΩΝ ΤΗΣ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ.

Συνέστη ἐν λογδίνῳ ἔταιρίχ περιλαμβανόσα μεταξὺ τῶν μελῶν τῆς Ιεράρχας, κληρικοὺς καὶ λαϊκοὺς τῆς Ἀγγλικανικῆς ἐκκλησίας σκοπὸν ἔχουσα,

